

همه المپین‌های تاریخ تنیس روی میز

امپراطوری چپ‌دست‌ها!

۲۰۰۴ آتن؛ اخلاق پسند، سومین المپیک پینگ‌پنگ

سومین حضور پینگ‌پنگ ایران در بازی‌های المپیک، به ۲۰۰۴ آتن برمی‌گردد که محمدرضا اخلاق پسند، نماینده‌ی ایران بود و با شکست از حریف برزیلی حذف شد.

۲۰۰۸ پکن؛ حضور یک چپ‌دست دیگر در المپیک

در بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن، افشین نوروزی که در حال حاضر نیز برای تیم ملی بازی می‌کند، نام خود را به‌عنوان چهارمین پینگ‌پنگ‌باز ایران به ثبت رساند که البته او نیز با شکست از حریف ایتالیایی از دور رقابت‌ها حذف شد. پس از اخلاق پسند، نوروزی دومین چپ‌دست تاریخ تنیس روی میز ایران بود که توانست المپیک شود

در بازی‌های المپیک به سال ۱۹۹۲ برمی‌گردد که ابراهیم علی‌دخت، در آن رقابت‌ها نام خود را به‌عنوان اولین پینگ‌پنگ‌باز ایران در المپیک‌ها به ثبت رساند. البته علی‌دخت با سه شکست از رقبایی از بلژیک، برزیل و کشورهای مشترک‌المنافع، از دور رقابت‌ها کنار رفت و از مرحله‌ی گروهی صعود نکرد.

۲۰۰۰ سیدنی؛ مسن‌ترین ورزشکار تاریخ ایران!

در بازی‌های المپیک سیدنی، مجید احتشام‌زاده، نماینده‌ی تنیس روی میز ایران بود که او نیز با دو شکست از حریفانی از هلند و یونان، از مرحله‌ی گروهی صعود نکرد. نکته‌ی جالب درباره‌ی احتشام‌زاده، المپیک‌شده‌ی ۴۳ سال سن بود که هنوز هم مسن‌ترین ورزشکار تاریخ ورزش ایران در تمامی ادوار این رقابت‌هاست.

از حدود سی سال پیش آغاز شد. حضوری که به‌جای بازی‌های ۱۹۹۶ آتلانتا، به‌طور مستمر جریان داشته و در دوره‌های اخیر پویاتر و موفق‌تر هم شده است. در ادامه نگاهی می‌اندازیم به تاریخچه‌ی حضور ورزشکاران ایران در تمامی ادوار المپیک.

تنیس روی میز ایران در سه دهه‌ی گذشته، شش بار راهی المپیک شده و حالا قرار است هفتمین تجربه‌ی خود را پشت سر بگذارد. در شش دوره‌ی گذشته، هفت ورزشکار مختلف راهی این رقابت‌ها شده‌اند که نوشاد عالمیان و ندا شهسواری دو بار به این مهم دست پیدا کردند. البته نیما هم در این دوره قرار است دومین المپیک خود را تجربه کند و به جمع هم‌تیمی‌هایش در ریو بپیوندد.

۱۹۹۲ بارسلون؛ نخستین حضور اولین حضور پینگ‌پنگ ایران

تاریخ تنیس روی میز در ایران، در ابتدا و همین سال‌های اخیر، شامل دو برهه‌ی جذاب و درخشان است. در سال‌های ابتدایی این رشته و زمان فعالیت بازیکن‌هایی نظیر امیر احتشام‌زاده و هوشنگ بزرگ‌زاده، تنیس روی میز ایران در دهه‌های پنجاه و شصت میلادی به دو عنوان ارزشمند سومی در رقابت‌های تیمی و انفرادی آسیا رسید. مقام‌هایی که البته هیچگاه در ادامه به‌دست نیامد و پینگ‌پنگ ایران دوران رکود طولانی را سپری کرد.

با این حال ظهور برادران عالمیان روح تازه‌ای به کالبد یخ‌زده‌ی این رشته در ایران دمید؛ رسیدن نوشاد به جمع پنجاه بازیکن برتر دنیا، تا عنوان تاریخی‌اش در بازی‌های آسیایی جاکارتا، همگی اتفاق‌های خوبی است که در سال‌های اخیر افتاده است. حضور المپیک‌ی این رشته اما